

diž od včítatelné voj. doby odečtena« a že tudíž nutno podle tohoto ustanovení učitelé Ch-ovi při započtení voj. služby výhodu získanou v studiích od včítatelné voj. služby odpočítati.

Nss shledal stížnost bezdůvodnou:

Zák. ze 7. dubna 1920 č. 230 Sb. označuje se již ve svém nadpisu jako »zákon, jímž se vydávají zvláštní ustanovení pro civilní státní zaměstnance, kteří válkou byli zdrženi ve výkonu nebo nastoupení civ. služby státní.« Tato výjimečnost zák. č. 230/20 vyplývá ovšem i z jeho obsahu, zejména z čl. IV § 10, který v prvním odstavci svém stanoví za podmínek v něm uvedených nárok stát. zaměstnanců tam blíže označených na zkrácení postupových lhůt stanovených článkem III. §em 1, článkem VI. a VII. §em 9 zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a v druhém odstavci obsahuje ustanovení shora citované, tedy nárok oproti nároku dle zák. č. 222/20 dále jdoucí a tedy výjimečný, poněvadž tento zákon poskytl stát. zaměstnancům v něm označeným zcela všeobecně nárok, aby se jim doba služební před 1. zářím 1919 propočítla podle čekatelské doby a podle lhůt časového postupu, stanovených zákonem č. 541/19.

Je-li však zák. č. 230/20 zákonem zvláštním, výjimečným — nelze ustanovení jeho užití — jak stížnost praví — za korektiv ustanovení zák. č. 222/20, resp. ustanovení vl. nař. č. 666/20 vydaného na základě zák. č. 222/20, pokud tento zák. resp. nař. č. 666/20 samy výslovně nepoukázaly k některému ustanovení zák. č. 230/20.

Když tedy § 12, odst. 2 nař. č. 666/20, na základě něhož žal. úřad ve shodě se zř-ou učitelé Ch. započtl voj. službu, odkazuje toliko k § 14, odst. 1 zák. č. 230/20 na vysvětlenou, kterou službu sluší rozuměti službou válečnou, konanou v době světové války, když však tento § 12 odst. 2 nař. č. 666/20 ani jiné ustanovení tohoto nař., resp. zák. č. 222/20 nepoukázal také k omezení stanovenému 2. odst. § 10 zák. č. 230/20, majícímu zřejmě vztah toliko k 1. odst. tohoto §, je patrné, že názor stížností hájený není správný a slušelo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

#### č. 6305.

**Stavební právo. — Řízení před nss-em (Slovensko):** Je nájemce budky prodejní, postavené v průjezdě domu, legitimován ke stížnosti na nss proti rozhodnutí stav. úřadu, kterým k žádosti vlastníka domu bylo z důvodů stav. statutu nařízeno odstranění budky?

(Nález ze dne 10. února 1927 č. 15.222/26).

Věc: Benau P. ve V. proti župnímu úřadu v Nitře stran odstranění boudy v průjezdu.

Výrok: Stížnost se odmítá jak o nepřípustná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nařídil žal. úřad k žádosti Heřmana K., vlastníka domu č. 29 ve V., aby dřevěná bouda v průjezdě uvedeného domu byla do 15 dnů pod exekucí odstraněna z důvodu, že boudou jest zúžena šířka průjezdu domu způsobem přičícím se ustanovení § 137 stav. statutu pro býv. župu Nitranskou.

Maje rozhodovati o stížnosti, kterou do tohoto rozhodnutí podal P. B., musil se nss nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, je-li st-l legitimován k stížnosti. V tomto směru dospěl nss k tomuto závěru:

St-l, broje proti nař. rozhodnutí, n e uplatňuje vůbec, že by výrokem o odstranění boudy bylo zasaženo do nějakého p r á v a (§ 2 zák. o ss), které by st-l odvozoval z nějakého konkrétního úředního aktu, jímž bylo st-li uděleno svého času pravoplatně úřední povolení ke zřízení boudy v průjezdě domu Heřmana K. Pokud snad st-l, jak by z vývodů stížnosti bylo lze souditi, míní uplatňovati, že výrokem o odstranění boudy bylo zasaženo do práv příslušejících st-li jako nájemci boudy, slušelo poukázati k tomu, že st-l byl by pouze tehdy legitimován uplatňovati stížnosti k nss-u, směřující proti výroku o odstranění boudy, práva příslušející mu na základě tohoto nájemního poměru, kdyby pozitivní zák. právní norma poskytovala i pouhému nájemci objektu, o který jde v daném případě, proti odstranění objektu toho ochranu v onom řízení správním, jehož předmětem jest právě odstranění objektu, — zejména v ten způsob, že by přiznávala i pouhému nájemci postavení procesní strany v tomto řízení správním. Leč st-l sám se takové právní normy nedovolává a také nss takové právní normy neshledal. Nemohl by tudíž st-l svoji legitimaci ke stížnosti v daném případě opírat ani o existenci zmíněného nájemního poměru.

Rovněž nemůže st-lovu legitimaci v daném případě založiti okolnost, že st-l, jak tvrdí, provozuje v boudě, o jejíž odstranění jde, již po řadu let obchod, který prý jest jediným zdrojem výživy jeho, a že by tudíž odstraněním boudy byl st-l zbaven pramene své výživy. K ochraně těchto hospodářských zájmů byl by st-l v řízení před nss-em oprávněn j e n tehdy, kdyby pozitivní zákonná právní norma poskytovala výslovně také zájmům tohoto druhu ochranu v řízení správním, jehož předmětem jest odstranění dotčeného objektu, — zejména v ten způsob, že by osobám, jejichž hospodářských zájmů dotýká se odstranění objektu, přiznala postavení procesních stran v řízení správním. Leč ani takové právní normy se st-l nedovolává, a také nss takové právní normy neshledal.

Z těchto úvah plyne tedy, že st-l není v daném případě vůbec legitimován ke stížnosti na nss (§ 2 zák. o ss).

#### Č. 6306.

**Administrativní řízení:** \* Podá-li strana opravný prostředek u úřadu, který dle platné normy není místem podacím, a postoupí-li úřad opravný prostředek poštou příslušnému místu podacímu, není — jde-li o případ, na který se vztahuje zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. — pro posouzení včasnosti opravného prostředku rozhodným den, kdy postoupený opravný prostředek na příslušný úřad dojde, nýbrž den, kdy postupující úřad jej odevzdá poštovní dopravě na příslušný úřad podací.

(Nález ze dne 10. února 1927 č. 2415).

V ě c: Firma Ludvík B. v P. proti ministerstvu sociální péče o včasnost odvolání.